

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Engelbertus Episc. M. 7. Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

domo abhinc omnes omnino mulieres proscripsit. Audite hæc aris devota pectora. Feminæ apud vos si exulaverint, ab exilio castitas redibit. *Ex D. Gregor.*

Ne sub eodem cum mulieribus tecto mansites, nec in præteritâ castitate confidas. Nec sanctior Davide, nec Samsone fortior, nec Salomone potes esse sapientior; memento semper, quòd Paradisi colonum de possessione suâ mulier ejecerit. S. Hieron. Epist. 2.

S. ENGELBERTUS EPISC. M.

7. Novembris.

CUnas, vitam, mortem, omnia in ENGELBERTO præclara reperio, & digna infulâ Coloniensi, quam ille, uti & libertatem Ecclesiæ, etiam contra cognatum sanguinem (audiant utinam hæc illi, qui Christi patrimonia sua putant, & in suos effundunt!) toto pectore propugnavit, ipsique adeò vitæ antehabuit. Neque enim alia ulla fuit causa Friderico Isenburgensi Comiti, & patrono ENGELBERTI, cur sub annum millesimum, ducentessimum & vigesimum quintum, immisissicariis ex itinere nepotem obtruncaret, parricidio tot sceleribus, quot vulneribus pleno, quæ quadraginta & septem erant. Nec verò minus piè, quam fortiter est mortuus ENGELBERTVS. Nam, ut taceam VIRGINEM solemnibus diebus Mercurii jejuniis cultam, monitus per literas de insidiis, animum quidem confessione purgavit & lacrimis expiavit, cæterum ut ne hostem proderet, igni literas damnavit. Fridericum deinde, cum jam parturiret ultimum scelus, hospitio non semel cum suis excepit, neque comitem habere viæ abhorruit, utque malus Genius ex ore

ore, alieno palàm factus est, moriens Christo Christi verbis pro hostibus suis supplicavit, facultatem ob id nactus mira (quæ innumera sunt) patrandi. Sub idem ferè tempus lunæ geminam, alteram lunam cœnobita vidit gladio insignem, ne dubitaret orbis, sideribus novum sidus ENGELBERTVM additum. *Ex Surio.*

Optimum vindictæ genus est, culpam ignoscere, & humanitatis beneficia non negare; mala pati, & stillitidii gratia communicare. Hoc supernæ Deitatis opus est, quæ quotidie innumerabiliter injuriis laceffitur, & sustinet, blasphematur, & non irascitur. S. Laur. Justin. de Casto connub. c. 18.

S. GODEFRIDUS EP. 8. Novembris.

COepit GODEFRIDVS in tempore (quinguennis utpote) ad sanctitatem inter cœnobiras conniti, Musis juxtâ & pietate succollantibus. Anno ætatis xxvi. Abbas, inde Pont. Ambianensis, mirum est quàm benignum se miseris exhibuerit, tredecim quotidie de his epulo solitus excipere, ablutis suâ manu eorum pedibus; nihil utique alienum à summâ dignitate existimans, facere, quod prior Pont. Max. Christus fecisset. Et fortè bene magnum, & qui culinæ unicus superabat, piscem inde ipse asportaverat, donum leprosis stipem rogantibus. Ei rei cum absens tunc succenseret postea œconomus, illud modò respondit GODEFRIDVS: *Etiam atque etiam videret, illène abundaret, an pauper Christus esuriret, rectius?* Et verò ut hunc tegeret, non dubitavit suis laciniis summâ hieme se spoliare, & mendicabulum his dirare, ipse contra frigora hâc unâ charitate satis armatus. Jam clementiæ in subditos illud sit argumentum,

mentum.